

V O O R W O O R D

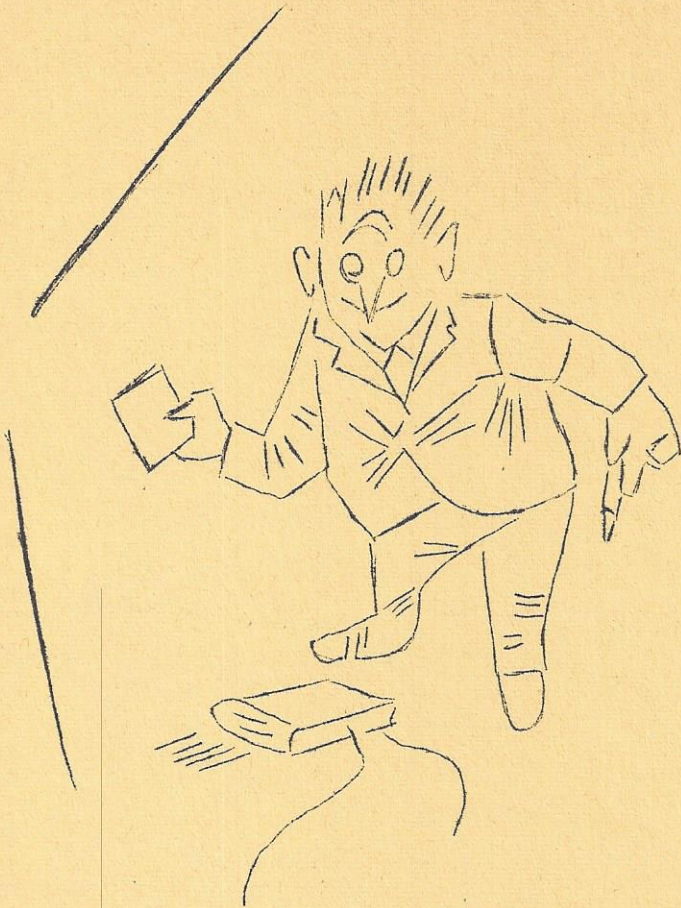
Met dit tweede jaarboek willen we geen grootse verwezenlijkingen. Onze bedoeling is eenvoudig : voor hen die onze werking reeds kennen, aangename en leerzame gebeurtenissen oproepen ; voor hen die sympathiek staan tegenover de jeugdgemeenschap, maar voor wie de werking nog niet gekend is, een goede kennismaking en leidraad zijn.

Voor hen die vreemd staan tegenover onze activiteiten, kan dit tweede jaarboek misschien een stoot geven om ook tot onze rangen toe te treden.

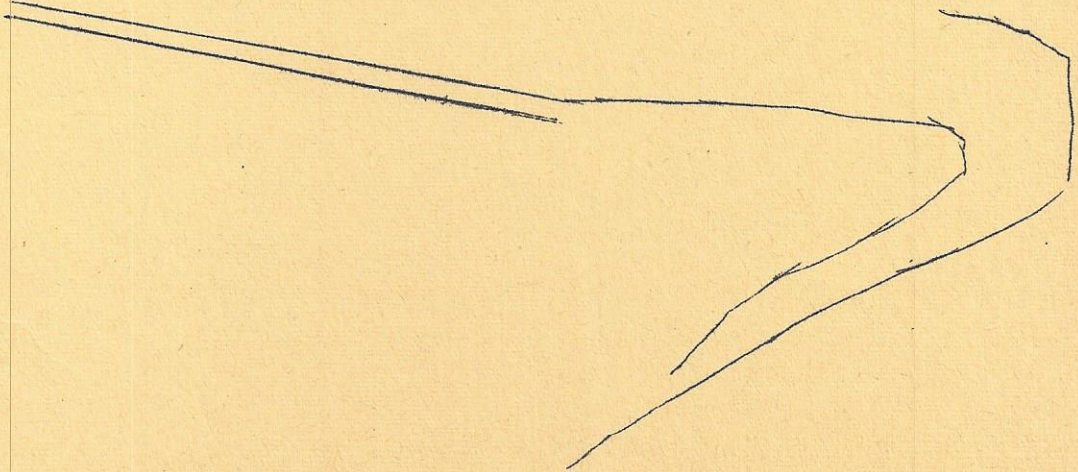
In ieder geval willen wij met dit jaarboek U binnenleiden in het leven van Pallieter en U vertrouwd maken met haar werking van vroeger, nu en de toekomst.

Zoals wij al de medewerkers aan dit boek dankbaar zijn, zo danken wij ook U, beste lezer.

Het bestuur.

ALGEMEENHEDEN.

ARTIKEL 1

" Jeugdgemeenschap Pallieter " is een open jeugdwerking dat een tehuis wil scheppen waar jonge mensen boven ^{het} de 18 jaar ^{alle} elkaar kunnen ontmoeten, zich ontwikkelen en ontspannen en zo kunnen bouwen aan een verantwoorde levenshouding. Dit alles in een verdraagzame geest.

ARTIKEL 2

LIDMAATSCHAP

- Jongens en meisjes, vanaf het jaar waarin men 18 jaar wordt, kunnen lid worden, door betaling van een jaarlijkse bijdrage van 150 fr. Zij kunnen zich laten inschrijven in het Pallieterlokaal, wanneer het open is ; of op het secretariaat, ~~Dennenlaan 6, Ekeren 2.~~ *P. Groot 12*
- Het bestuur kan naar goeddunken leden weigeren aan te nemen en tevens, na verwittiging, het lidmaatschap onthouden.
- Voor jonge mensen, die sympathiek staan tegenover de jeugdgemeenschap (maar in de onmogelijkheid verkeren aan de activiteiten " geregeld " deel te nemen) en deze vereniging willen zien ~~bloeien~~, bestaat ook de mogelijkheid om lid te worden. Zij steunen daarbij de jeugdgemeenschap en worden daarbij, zoals de gewone leden, van al de activiteiten en werkingen op de hoogte gesteld.

Hun bijdrage bedraagt eveneens 150 fr.

- Ten slotte willen we hier nog de ereleden vermelden. Zij helpen ons in de groei en de bloei van Pallieter. Het betreft hier meestal de ouders van onze leden en sympathisanten.

ARTIKEL 3

INRICHTING

- Het Pallieterlokaal is gelegen : Jozef Ickxstraat 10, Ekeren-Donk.
 - Secretariaat : Dennenlaan 6, Ekeren 2 *Jan 69*
 - Het lokaal is iedere ^{zaterdag} zaterdag geopend, uitgezonderd de enkele zaterdagen in het jaar, waarop de feestzaal door een andere organisatie is ingenomen.
- Het wekelijks openblijven van het lokaal gebeurt bij wijze van proef.

ARTIKEL 4
ACTIVITEITEN

De algemene leiding berust bij het centraal bestuur en de jongerenkern, die tevens voor de praktische uitwerking zorgt. Er worden vier soorten van activiteiten naar voren gebracht :

- a) Pallieter-instuif heeft plaats op iedere zaterdag, uitgezonderd wanneer Pallieter een andere activiteit inricht. Deze avonden omvatten alleen het openstellen van het lokaal.
- b) Ontspanningsavonden
Dat zijn dan de avonden uit het verleden, die omwille van hun succes op het programma bleven staan. Deze avonden worden geleid door een animator.
- c) Cultuuravonden
Het beoogt het aanwakkeren van een eigen meningsgroei, het leren luisteren naar en waarderen van andermans mening.
- d) Open-deur avonden
Enkele malen in het jaar (bal met orkest, fietsenrally bv.) willen we de Pallieterdeur openstellen voor heel de parochie, voor jong (18) en oud.
Deze avonden moeten contactavonden worden tussen jong en oud, heilzaam voor beide partijen.

ARTIKEL 5

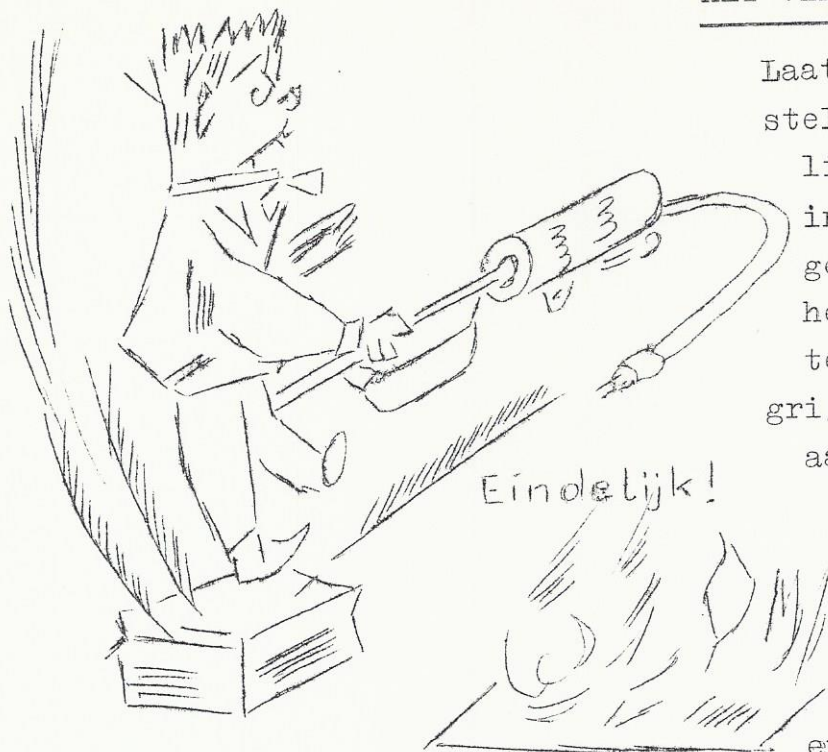
Het centraal bestuur en de jongerenkern heeft een maandelijks gezamenlijke vergadering.

ARTIKEL 6

Een volledig maandprogramma wordt tijdig aan alle leden toegestuurd.

ARTIKEL 7

Het klublokaal is open vanaf het jaar waarin men 18 jaar wordt.

HET VERHAAL VAN STEEN 0523

Laat mij hem U even voorstellen : steen 0523. Hij ligt er wat ongelukkig bij; in principe is het een gele tegel, zelfvoldaan in het besef dat hij 225 cm^2 telt ; maar toch naar de grijze kant, want Pallieteri-aanse kuisvrouwen werken niet meer dan absoluut nodig. Aan zijn geburen : 0524, 0522 en 0623 heeft hij niet veel, die zien er trouwens net uit als hij.

Met steen 0423 is het een ander geval, dat is een rode steen en de vraag is : kan men in dergelijk geval wel voorzichtig genoeg zijn ? Veel heeft hij zien veranderen in deze ruimte. Eerst waren het fletse zolderingen, naakte muren (stel je voor : naakt in een parochiezaal !) en jaren trotserende spinnewebben. Als bij toverslag kwam daar verandering in : een nieuwe mazzoutkachel rukte aan, valse plafonds camouflerden spinnewebben, deuren werden uitgenomen, neonbuizen verjoegen gloeilampen.

Maar noch had het vervuilingsproces het dieptepunt niet bereikt. Enkele amateursschilders begonnen met ware doodsverschachting verf uit te smeren. In een maratonpoging (op ladders en stellingen die enkel het ledenaantal van de bond der Belgische Acrobaten en Kandidaat Kamikoze Roekelozen kan stimuleren) kreeg de zoldering 3 lagen verf te verteren. De muren volgden : steengrijs, wijnrood.

Het lokaaltje dat voorbestemd was om de benaming " VERBUIKS-EN SMOSZAALTJE VOOR ALCOHOLISCHE-EN ANDERE PRODUCTEN VAN ONZE NATIONALE GERSTENATBROUWENDE INDUSTRIE TEN DIENSTE VAN HET DORSTLIJDEND CONSUMENT " te ontvangen, ontsnapt niet aan de dans. Ettelijke, al dan niet vierkante, meters jutte, houten

zelfs een paardehoofdstel aan de muur, dat eventueel ook voor ezels kan gebruikt worden.

Ergens bij mijnheer pastoor werden nog ettelijke meters blauw fluweel opgediept ; zitbanken verhuizen van heilige - naar mindere heilige plaatsen, rieten decoratiematten ver-voegden ons van uit het land van Waas.

Mazoutproblemen werden al dan niet opgelost. Enkele weken lang werden auto-inpakkisten uit elkaar geslagen, geschaafd, genageld en governist tot lambrizing. Van Schotse geruite kapjes voorziene muurlampen deden hun intrede.

Kwam dan het ogenblik waarop tegel 0523 wachtte sinds de aftocht van de Duitse bezetter en de laatste paardehoeven. Liters bleekwater, schuimende zeeproducten en nijldige borstels reinigden ettelijke avonden lang zijn poriën. Ik stelde vast dat voor tegel 0523 een tweede jeugd begon, waarin het volstaat een nieuwe tafel of stoel te schragen, tegen een spitse dameshak te kunnen en op maat te daveren tijdens het dansen (?) van " La Bamba ".

Zij wisselden het Pallieter-
leven met de huwelijkschool !

- dat jeugdgemeenschap Pallieter in 1965 67 vaste leden telde en dat 1966 eindigde met 68 vaste leden. Voor dit jaar : geen woorden, maar daden en dus ook nog meer " vaste " leden. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd.

- dat reeds verschillende Pallietervrienden, die tevens lid waren, in het huwelijksbootje stapten (onze schuld niet).

We vermelden :

- dhr.Eddy Van den Bergh metmeij.Marie-Paul Gillemot
 - dhr.Remi Van Steenvoort met mej.Greta Buytaert
 - dhr.Guido Verberck met mej. Jeannine Stoelen
 - dhr.Willy Van Deuren met mej.Rita Van den Eynde
 - dhr. X X met mej. Anne-Greet Govaerts
 - dhr.Hugo Aernouts met mej. Andrée De Rechter
 - dhr.Guy Celis met mej.Nini Van Opdorp
 - dhr.Marc Heylen met mej. Godelieve Duytschaever
 - dhr.Frans Somers met mej.Louisa Bure
 - dhr.Paul Dorval met mej.Edith De Munck
 - dhr.Guido Van Kalster met mej.Annie Block
 - dhr.Jan Van Geel met mej.Simone Degheselle
 - dhr.Jef Arts met mej.Els Van Ham
- dat de officiële stichting van Pallieter gebeurde op 10 januari 1965 op de pastorijs. De kern der jongeren was toen als volgt samengesteld: de juffrouwen Rita Sneyers, Greta Buytaert, Jeannine Stoelen, Marie-Paul Gillemot en Maria Van Steenvoort ; de heren Remi Van Steenvoort, Guy Verberck, Eddy Van den Bergh, Willy Van Caelenberge en Charles Van Looveren.
- dat de activiteiten met " inschrijvingsformulieren " het minst aantal deelnemers hadden ?
- dat de kunsttentoonstelling een voorbereiding vergde, die een aanvang vang in oktober 1965. Dus welgeteld 6 maanden.
- dat er rond het Antwerpse nu reeds 39 jeugdgemeenschappen bestaan.

- dat Pallieter ook zijn steentje bijdroeg tot het inrichten van een volsdans-festival.
 - dat de jeugdgemeenschap sinds februari 1965 reeds 38 avonden verzorgde, wat neerkomt op één avond om de 17 dagen. Deze avonden kunnen als volgt ingedeeld worden (tussen haakjes het aantal) :
 - bal met orkest (7)
 - uitstap per autobus (7)
 - geleide ontspanningsavond (7)
 - avond met gekende vedette (4)
 - gewone ontspanningsavonden (4)
 - filmavonden (3)
 - muziekavond (2)
 - fietsenrally (2)
 - dia - show (1)
 - kunsttentoonstelling (1)
 - dat de fietsenrally een nasleepje kreeg voor twee niet-Donkenaars die meereden en tijdens de ontspanning een pijltje van Cupido te incasseren kregen ?
 - dat ondanks het talrijke aangename vrouwelijk pallieterkorps er toch zijn die hun heil zoeken bij buitenlandse schonen ?
 - dat we reeds twee peters en meters kenden :
 - 1965 : dhr.Marcel Buytaert en juffr.Maria Van Steenvoort.
 - 1966 : dhr.Willy Van Caelenberge en juffr.Ann Dodson
-

AANVULLINGEN BIJ HET JAARBOEK 1965

Op 13 november kwamen de Pallietervrienden weer eens bijeen. Deze keer werd het ontspannend gedeelte voorafgegaan door een prachtige film. Vertoond werd de mooie rolprent " De keten ", waarin op zeer subtiele wijze het rasprobleem in de Zuid-Amerikaanse Staten wordt vertolkt. Dat onze leden van deze film ten volle genoten bewijst wel het enthousiasme, waarvan de ganse vergadering tijdens de ontspanning na de film blijkt gaf.

En verder ging de reeks. Op 27 november was er heel wat volk in ons gloednieuw lokaal bijeengekomen om er bij pot en pint en in een reuze atmosfeer een aangename avond door te brengen. Een ontspanningsavond vol plezier, dans, gezelligheid en humor.

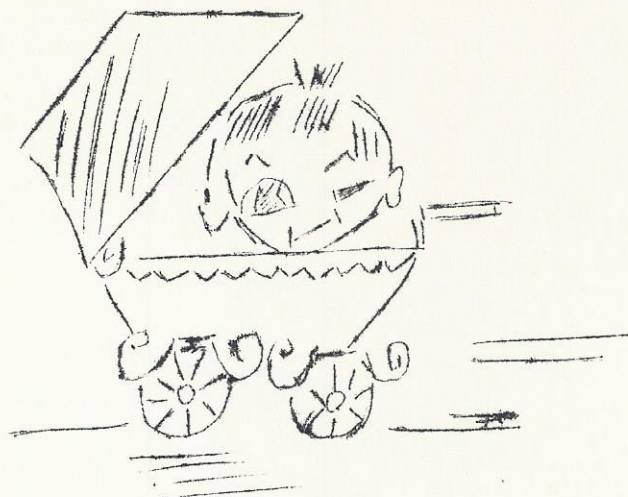
En nog was het niet gedaan. De jeugdgemeenschap plande op 4 december een gezamenlijk bezoek aan het sportpaleis te Antwerpen, waar zij de uitvoering van de "Negende Symphonie " van Beethoven in een choreografische bewerking van Maurits Béjart ging bijwonen.

Op 18 december kwam dan weer één van de gekende hoogtepunten uit het Pallieterleven : het winterbal. Het gekende orkest " De Zwervers " speelde ten dans en aan gezelligheid en ontspanning was er geen gebrek. Zelfs in die koude winternacht zijn er velen in het stalleke gaan slapen.

Op 24 december sloot Pallieter het jaar op een waardige wijze. Aan alle aanwezigen werd een kerstmaal aangeboden en het stemmingsgedeelte van de avond werd verzorgd door niemand minder dan de gekende toneelacteur Joost Noydens. Even terug peinzend op zijn uitgebreid repertorium doet ons weer genieten van die heerlijke momenten : " Gustaaf uit de rode kat " en " Het kindeke Jezus in Vlaanderen ".

Zo viel het doek over het jaar 1965, waarvan de vele en degelijke avonden een succes waarborgden voor het Pallieterjaar 1966.

DRAMA VAN HET TOEVAL

of

HOE PETER EN METER 66 er
moesten aan geloven.

Episch toneelstuk in

4 bedrijven met nawoord.

1° Bedrijf (tevens inleiding)

Loerende ogen gluren naar boordevolle glazen, plots het sein... vlugge handen, helse kreten, slikkende adamsappels, bier op vesten, hemden tot op het onderlijfje.

1 punt voor de eerste.

6 punten voor de laatste.

2° Bedrijf (of hoe de Nederlandse taal geweld werd aangedaan)

Stamelende lippen, op volle toerende werkende hersenen, gerijmde ongerijmdheden en ongerijmde gerijmdheden, een maximum aantal verwante klanken en ...

2 punten voor de tweede.

5 punten voor de vijfde.

3° Bedrijf (Zeg schipperke wilde gij varen ?)

Gekromde armen en benen, zweetdruppels op de slapen, maagden (vermoedelijk) gedragen door stoere knapen en over twee krijtlijnen geslingerd. Een blote knie gezien ... censuur !

3de drie punten

4de vier punten.

4° Bedrijf

Weggelaten om de klassieke vorm niet te schaden en omdat er geen tijd meer was.

Maar peter (dhr. Willy Van Caelenberge) en meter (juffr. Ann Dodson) hebben het zitten.

Uit de hernieuwing van de doopbeloften

Leider : Pallieter, wat vraagt gij van de jeugdgemeenschap ?

P en M : Gezonde ontspanning en cultuur.

Leider : Wat geeft U dat ?

P en M : Veel plezier en vertier - En we blijven in zwier.

Leider : Treedt binnen in het rijk van Pallieter !

Leider : Peter, verzaakt gij aan de ijdelheid en sluwheid van het vrouwvolk ?

Peter : Ik verzaak !

Leider : Meter, verzaakt gij aan de barbaarsheid van het mansvolk ?

Meter : Ik verzaak !

TOESPRAAK DOOR PROF.DR.LOWIE KATORZE

secretaris van de V.V.P.M. te Loederpee

Mijne achtbare toehoorders,

Het is voor mij een grote eer en tevens aanzie ik het als een plicht, me vanavond tot U te richten. Als algemeen secretaris van de V.V.P.M., de Vereniging voor Peters en Meters, rust op mijn schouders de mooie, doch niet gemakkelijke taak, U het een en het ander uit de doeken te doen. Vermits nu het doek opgaat voor het 2de Pallieterjaar, valt het me niet moeilijk iets uit de doeken te doen.

Mijne dierbaren. Daar onze vereniging een interloktuele en tevens kulturele instelling is, vragen wij dat de Peter en Meter iets zouden bijdragen tot de hedendaagse cultuur. Ik zou hen kunnen vragen van op elke vergadering aanwezig te zijn in blue-jeans, slobtrui en verwarde haardos, maar neen zover ga ik niet. Ik vraag hen enkel dit met de woorden van Shakespeare :

" Price the lord and be happy ". Wat zoveel wil zeggen als ... eh, eh ... la France, c'est moi of Leuven Vlaams. Met andere woorden, zij die het verstaan denken er het hunne van. Om voort te gaan wil ik er op wijzen dat de taak van de Peter en de Meter er niet enkel in bestaat om de eerste dans te openen, wat tenandere niet volgens het protocol is, daar zij onopvallend te werk moeten gaan. Neen, hun taak is heel wat meer, zij is edel.

Zij moeten er over waken dat de dorstigen gelaafd worden ; dat de hongerigen gespijsd worden ; dat de liefdezoekers ze vinden ; dat de sportieven niet in de buitenspelval lopen ; dat de stillen niet wegwijnen ; dat de barmannen voorzien worden van barmoeders ; dat de secretaris braaf zou blijven ; dat de waarnemende voorzitter niet te véél waarneemt en dat zijn haar mocht groeien ; dat er enkel moppen getapt worden van 't patersvaatje en vooral moeten ze er voor zorgen dat iedereen blij is. Dat die blijheid uit het hart komt en niet uit flesjes en de energie niet uit een pil. Want, om nu eens ernstig te zijn, waarom is die blijheid niet altijd zo spontaan ? Ik denk dat we te veel problemen zoeken en dat we daar moe van worden, moe van al dat gepietepeuter, inplaats van vreugde en vredevol te leven en dat doet me denken aan de Filozoof van Hagem, die zei : " God scheidt de dag en den Titte gaat er door !" Mijn beste vrienden zet al je zorgen aan de kant en wees blij samen met Peter en Meter en dat het hart van Pallieter in U allen mag openbloeien tot eer en glorie van het komend jaar.

Leider : Laten we nu samen onze geloofsbelijdenis zeggen. Ik geloof in de jeugdgemeenschap, schepper van plezier en cultuur,

En in Pallieter, haar enige zoon in miniatuur.

Die geboren is op 6 februari

en vandaag gevierd op 8 januari

Hij heeft voor ons gedronken

en bij 't nieuwe jaar op ons geklonken

Hij heeft gelegen in een stal bij de geit

en 's morgens had hij van zijn kater veel spijt.

Hij is opgestaan vol pijn en miserie

en zit aan de rechterhand van zijn baas te wenen.

Hij zal wederkomen om te drinken en te fuiven

en om met mooie meisjes over de dansvloer te schuiven.

Ik geloof in de heilige cultuur, de onvervalste censuur,

de gemeenschap van de zondaars, de verrijzenis der martelaars

en het blijven leven van Pallieter. Amen.

29 JANUARIZWARE JONGENS, LICHT MEISJES.

Onder deze titel bracht de jeugdgemeenschap weer een vermaard spreker naar voren : Louis De Lentdecker. Sinds de tweede wereldoorlog in de joernalistiek, specialiseerde hij zich vooral in politieke processen in binnen- en buitenland. Hij doorkruiste als reporter Europa, Kongo, Noord- en Zuid-Amerika, het Nabije Oosten en India. Zo kwam hij weer thuis met de overtuiging dat je het drama van de wereld in zijn menselijke details en geheimzinnigste facetten kan terugvinden in eigen land. In die geest ging hij de onderwereld bestuderen, het milieu van zware jongens en lichte meisjes, van pooiers en prostituées, dieven en boeven die in onze geordende en deftige gemeenschap een eigen gesloten eenheid vormen met speciale wetten, zeden en gebruiken. De spreker maakte telkens de vergelijking tussen het milieu van eigen land en dat van andere Europese landen, want er is geen twijfel dat de onderwereld kontakten heeft over het ganse vasteland.

Louis De Lentdecker gaf niet alleen het beeld van de prostituées, maar ook van hun klanten en hun slachtoffers, hun meesters en hun slavendrijvers, hun afwijkingen, hun " rijkdom " en hun vaak diepe ellende. Maar bovenal trachtte hij door te dringen tot het hart en de geest van mensen die leven aan de zelfkant van de maatschappij. Wat hij zag en vertelde heeft wellicht velen verbaasd ; maar besloot spreker ... het is de waarheid.

ONTSPANNINGSVOND - 5 FEBRUARI

Het was weer volle bak op die zaterdagavond. Vanaf het "Donks" aanvangsuur tot middernacht werd er gedanst, gelachen en gezongen. Vooral de gezelschapsdansen waren die avond in de mode. Op bepaalde momenten ging het er zelfs bikkeld hard aan toe, zodanig zelfs dat de verbanddoos er moest aan te pas komen. De sfeer was er weer !

" Zet de maskers maar op
en verberg uwe kop
zodat niemand kan zien
of ge Jan zijt of Trien ! "

Pallieterlokaal 20 uur : vreemde wezens kwamen druppelsge-
wijs de gezellige ruimte vullen. Krijgshaftige cowboy's en
slonzige zwervers verboederden dadelijk rond één verzamel-
punt : de biertoog, waarachter twee goedjongstige provo's
hun werk van barmhartigheid pleegden. Een prinselijke ge-
stalte met brocate mantel en zilveren degen viel van zijn
paard met zwierige zwaai de deur binnen, vrij vlug gevolgd
door twee bevallige jonkvrouwen. Het opborrelend rumoer was
eerder mineur. De kennismakingen gebeurden eerder formeel,
beleefd, koel. Een cowboy trok zijn revolver toen een don-
kere pasja in wit gewaad en met gesluisde donkerogige
hoofddame het vertrek betrad. De geweldloze provo kwam ge-
lukkig tussenbeide, zodat er niet te veel bloed vloei-
de, door aan de woest geworden oosterling tijdig een biertje
voor te zetten. Gewillig stond hij zijn wufte schone voor
een wijle af aan de gelukkig loensende cowboy.

Er kwam schot in het allegaartje toen twee mandarijntjes,
met prinsessenbloed, kwamen binnengetrippeld. Hun verruk-
kelijke Aziatische schoonheid weerspiegelde een kwasi re-
ligieuze innigheid, waardoor zij nog meer de begerige aan-
dacht trokken van de bierdrinkende vreemdelingen.

En daar waren enige geelrode kaboutermannekens die zich
giechelend onder de menigte kwamen mengen, verder een
clown, een leeuwentemmer, een klapproos, een assepoester en
een freule. Hop ! een konijn komt ook nog hups binnenge-
wipt. Nu is het toch welletjes geworden.

Inmiddels werden jonkvrouwen en kaboutermannekens naar de
dansvloer gesleept door ongeduldig wordende cowboy's. De
prins moest zich met het konijntje tevreden stellen. Bonki-
ge " pied-noirs " hebben alle rassendiscriminaties een poos-
je op zak gestoken en wagen een zwoele tango met liefelijke,
doch koele mandarijntjes.

De kroonluchters worden gedempt. Een sacrale muziek omhult de zacht bewegende figuren : een golvend harmonieus geheel, als het ware een voorafbeelding van onze komende multilaterale samenleving.

Boem ! boem ! trompettengeschal toetert de gewijde stemming aan diggelen : een late fanfare komt binnengewaggeld en herstelt juist bijtijds de Pallieteriaanse realiteit.

Dan het uur der waarheid : maskers af ! De prins wordt met cartesische logika tot prins-carnaval verheven en kiest een bevallige jonkvrouw tot zijn prinses. Het volk juicht. En het feestgedoe slingert verder doorheen het nachtelijk uur, onblusbaar verder gestuwd door dans en spel en bier ...

MUZIEKAVOND

5 MAART

Een tweede maal was Eerwaarde pater Rik Demol bij ons aller Pallieterke te gast met zijn muzikale vertelling. U begrijpt dit niet ? Wel ik zal het in 2 minuten met 5 woorden op 3 regels U duidelijk maken.

Als jij thuis je benen onder je arm pakt en je in een gezellig hoekje nestelt om muziek te beluisteren, heb je er dan ook al eens aan gedacht dat de muziek een eigen verhaalje vertelt ?

Ja, ja, natuurlijk er staan woorden in een chanson, maar die woorden willen ons niet bezighouden, ze willen ons een menselijk gevoel voor ogen houden, ze zijn de vertolking van ons aller gevoelen in deze wereld van oorlog, moord en tweedracht.

Deze muziekavond bracht ons een reeks chansons en klassiekers op het thema " Van het leed naar de vreugde ".

Diegenen die er waren hebben mee deze muzikale weg afgelegd. Zullen we het samen nog eens proberen ? Ja ? Dan starten we.

Petula Clark begint met " Mon bonheur danse ". Ze vertelt ons alvast waar de vreugde begint, nl. bij de woorden : "Ik hou van u".

Hierop zingt Hugues Aufray " Debout les gars ". Hij spoort hierin zijn makkers aan de strijd om de liefde niet op te geven. Heb je het al begrepen dat de vreugde de beloning is van liefde en vriendschap ? Het leed begint daar waar deze in gebreke blijven zingt Dionne Warwick in " Anyone who had a heart ". Ook Mahalia Jackson hunkert naar de vreugde zoals ze zingt in " Deep river ". Nogmaals D. Warwick met " A house is not a home " ; een huis zonder liefde is geen thuis. Esther Ofarim, het kleine Joodse meisje met haar bijzonder mooi klankvolle stem zingt dan : " Entends-tu le vent de la nuit ? " ; als een stem uit een ver verleden, de romance van een gepijnigd hart ... " Adagio " van Barber brengt ons de eerste klassieke tonen. Sprekender dan woorden is deze droevige weemoedige muziek. Hierbij kregen we volgend commentaar : " Tranen vallen, 't verdriet der mensen is groot als de tijd die eindeloos schijnt. 'n Zachte pijn, 'n stille onrust die zwellen kan tot een orgie van schrijnende steken. Het leed van onbekenden rondom ons, van vrienden en vijanden. En midden ga ik mijn eigen kruisweg, en hou met één hand nog de zwakke broeder overeind... Nog schrijnender zijn nadien de volgende chansons : "Chanson pour un soir triste " door Guy Hertoghe, " Sometimes I feel.." door Louis Armstrong, " Et maintenant.." door Gilbert Becaud.

Een nieuwe gedachte brengt ons dichterbij ons einddoel, ze wordt ingeleid door het Golden Gate kwartet in " Where you there ". Waart gij daar toen mijn Zoon gekruisigd werd ? Hij heeft immers het meest geleden, hij stierf de kruisdood.

Uit de Mattheuspasie van J.S.Bach horen we het verhaal van Jezus' dood. Doch als een belofte en als een verzekering klinken de tonen van de aria " I know that my redeemer lived " uit de Messias van G.Fr. Händel. Ik weet dat mijn Verlosser leeft. Dat geeft ons de kracht om elkaar lief te hebben.

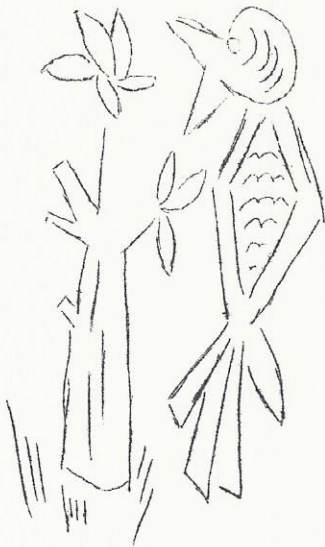
Daarom zingt het Golden Gate kwartet : " Take my hand Lord ". Wij begonnen de weg naar de vreugde in het besef dat de liefde ons die geeft. Nu bijna ten einde zegt Jacques Brel ons dat in klare duidelijke taal in zijn prachtig lied " Quand on n'a que l'amour " ; dan zonder iets te bezitten dan enkel de kracht om te beminnen, dan zullen wij vrienden heel de wereld veroverd hebben.

We zijn er en luisteren naar de zegeroes in het allegro uit de zevende symphonie van L.Van Beethoven, naar het juichend gejubel in het " Jauchzet frohlocket " uit het Weihnachts-oratorium van Bach en besluiten uitbundig met het " Alleluia " van G.Fr.Händel.

Tot slot de omschrijving van het thema dat de leider van de avond als inleiding schreef :

" Ik wil van het leed naar de vreugde gaan
en de strijd om de liefde beginnen.
Ik zal, in 't gelid bij de dapperen staan
en, dankend, het zegelied zingen. "

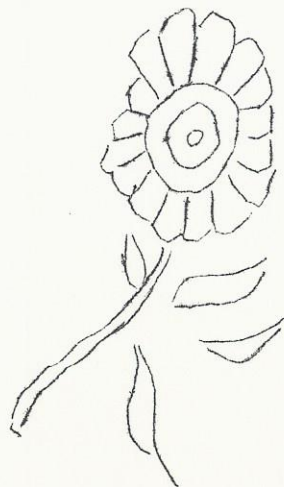
I9 MAART

Doe met ons een Salamander
En proef het Pallieterbier
Zoek geen vreugde op een ander
En maak met ons plezier

+ +
+

Vele jeugdige Pallieters hadden aan deze oproep beantwoord en reeds vanaf de eerste tonen van het dans- en amusements- orkest " The Sunbeams " kreeg de dansvloer zijn recht. Zelfs verschillende ouderen hadden er aan gehouden van hun jeugd eens in actie te zien, alhoewel ze na zekere tijd reeds even goed in zwier waren. Toen te I uur het orkest zijn laatste noten liet wegsterven, was de stemming nog opperbest en na veel geroezemoes en tot een volgende keer, werd de aftocht geblazen.

EEN MIJLPAAL IN DE GESCHIEDENIS VAN DE JEUGDGEMEENSCHAP....

Overzichtelijke tentoonstelling van de hedendaagse kunst op 9, 10 en 11 april 1966 onder het motto dat ieder nu nog bekend in de oren klinkt

K U N S T T E N T O O N S T E L L I N G

Wanneer wij U een volledig verslag zouden willen geven over deze kunstmanifestatie dan zouden wij daarmee zeker een lijvige brochure vullen ; niet alleen met het resultaat dat voor U allen zichtbaar was maar, en vooral, met de ontzagelijke voorbereidingen die aan deze tentoonstelling voorafgingen. Wij zullen U dan ook zo bondig mogelijk en tegelijk zo volledig mogelijk een overzicht geven van alles wat schuilt onder de naam kunsttentoonstelling 1966.

Wij kunnen niet beter dan afzonderlijk de verschillende diensten van deze tentoonstelling onder de loupe te nemen.

Het beschermend erecomité :

Op 11 januari 1966 werd een aanvang genomen met het vormen van een beschermend erecomité dat mede zijn steun zou verlenen tot het inrichten van deze tentoonstelling. Vele personen werden aangesproken en slechts weinigen traden niet toe tot het beschermcomité. Na de afsluiting van het erecomité op 1 maart omvatte ons comité 30 beschermende leden waaronder :

8 ministers, 1 senator, 1 generaal, 6 volksvertegenwoordigers, 4 burgemeesters, 2 Pastoors-deken en verschillende andere Eerwaarde Heren, verder Schepenen en Directeurs van scholen. Wij kunnen dit beschermend erecomité niet beter in het licht stellen dan door hierbij enkele citaten uit brieven te drukken die wij ontvingen :

" Ik stel er prijs op U oprecht te danken voor deze vererende uitnodiging en maak van deze gelegenheid graag gebruik om U een succesvol verloop van deze tentoonstelling toe te wensen . "

Marg. DE RIEMAECKER-LEGOT
Minister van het gezin en van de

" Met genoeg treed ik toe tot het beschermend erecomité en wens dat deze manifestatie een groot succes moge kennen. "

P.W.SEGERS

Minister-Ondervoorzitter van de Raad

De propaganda :

Deze kan moeilijk omschreven worden als een geheel daar zij haar verloop kende gedurende gans de duur van de voorbereidingen. Wij kunnen hier wel een korte opgave van de gevoerde propaganda vernoemen om er U althans een gedacht van te geven :

- Vijf artikelen in het plaatselijk parochieblad.
- Twee grote artikelen in " De Polder ".
- 4 000 folders werden verspreid over de parochie.
- 10 000 reclameboekjes werden verspreid in de ganse omgeving
- 500 affichen werden aangehangen
- 2 000 uitnodigingen werden verstuurd.

Bij dit voorafgaandelijk werk kunnen wij nog citeren :

- 45 bezoeken aan 23 verschillende kunstenaars.
- 2 500 brieven werden verstuurd voor het plaatsen van reclame in het bijzonder uitgegeven boekje over de tentoonstelling.
- In totaal werden 748 brieven verzonden vanuit de verschillende secretariaten (Erecomité, kunstenaars, inrichtend comité en tekenwedstrijd)
- gedurende 8 volle dagen werd er ononderbroken gewerkt om de lokalen waar de werken werden tentoongesteld klaar te krijgen op de vastgestelde datum.
- Voor al deze voorbereidende werken kregen wij grote steun van het gemeentebestuur van Ekeren, het Stadsbestuur en het Provinciebestuur van Antwerpen.
- Er werd in deze voorbereidingstijd een tekenwedstrijd uitgeschreven tussen de leerlingen van het lager onderwijs van alle scholen uit de onmiddellijke omgeving. Wij ontvingen bijna 700 inzendingen waaruit 30 tekeningen werden bekroond en met een bijzondere prijs bedacht.

U begrijpt zelf dat deze ontzaglijke voorbereidingen niet over enkele dagen te verwezenlijken waren. Er werd hiermede bijna zes maanden op voorhand een aanvang genomen ; de laatste voorbereidingen duurden tot één uur voor de opening van de tentoonstelling op zaterdag 9 april te vier uur namiddag.

Deze opening gebeurde met grote plechtigheid. Er waren 230 personen op de openingsplechtigheid uitgenodigd, maar gezien een samenloop van zeer ongelukkige omstandigheden waren er 123 op de opening aanwezig. Na het welkomwoord van de voorzitter belichtte de letterkundige-kunstkriticus FRANK GIJSEN in een prachtige toespraak de deelnemende kunstenaars en hun tentoongestelde werken. Daarna volgde een gezellige receptie. Bij het einde hiervan, afgesloten met het Polderlied door het plaatselijk Sint-Ceciliakoor, begaven alle aanwezigen zich naar de tentoonstelling om er het eerste bezoek te brengen.

Hiermede was dan de tentoonstelling geopend en toegankelijk voor het publiek. En ... het werd een succes. Getuige hiervan de ononderbroken stroom van toeschouwers die zich gedurende drie dagen in de vier tentoonstellingszalen verdrongen. Getuige hiervan ook dat wij reeds in de helft van de tweede dag geen enkele van de 500 prachtige katalogussen meer bezaten. Het was ons, gezien de vrije inkom, onmogelijk het aantal bezoekers te tellen maar hun aantal werd op minstens 2 000 geschat.

Niet alleen van de bezoekers ontvingen wij veel lofuitingen, maar ook de exposerende kunstenaars waren in hun nopjes over deze geslaagde expositie.

Deelnemende kunstenaars waren :

Eregast : MARTEN MELSEN	1870-1947	polderschilder
Victor Brans		portretschilder
Albert De Deken		schilder
Marc De Groot		glazenier
E.P.Kallist Fimmers		schilder
Jan Keustermans		grafieker
Jan Keustermans jr		beeldhouwer
Frans Luyckx		schilder
Joop Mijsbergen		schilder

Jet Vael	keramiekster
Frank Ivo Van Damme	grafieker
Jaak van de Kerckhove	schilder
Antoon Vermeulen	glazenier
Alda Vos	schilderes

En tot slot nog enkele interessante bijzonderheden :

- Bij gelegenheid van de kunsttentoonstelling gaf de Jeugd-gemeenschap een prachtige gravure uit. Zij is van de hand van de kunstenaar Frank Ivo Van Damme en werd gedrukt op 100 genummerde en getekende exemplaren. Voor wie er zich nog moest aan interesseren : er zijn nog een tiental van deze gravuren te verkrijgen aan de prijs van 100 fr (150 fr op blok)
- Er werden in totaal 141 kunstwerken tentoongesteld die tesamen werden verzekerd voor een waarde van 1 500 000 fr.
- Op de tentoonstelling werden door de kunstenaars voor 48 000 fr kunstwerken verkocht en contracten gelegd voor ongeveer 30 000 fr.

Wij besluiten graag dit bondig verslag met de wens die op de eerste bladzijde van de katalogus stond vermeld :

Moge deze tentoonstelling bijdragen tot de kulturele verrijking van alle jongeren en van allen die een bezoek brachten aan deze overzichtelijke voorstelling van hedendaagse schilder - en plastische kunsten.

Moge deze wens in vervulling gegaan zijn, dat was en is de vurigste betrachting van de inrichters-Pallieters.

ONTSPANNINGSVOND

23 APRIL

Het was de eerste ontspanningsavond die verlengd werd tot 1 uur. En zelfs tot dat uur was de stemming opperbest, nadat er was gedanst en plezier gemaakt. Een avond die ook gekenmerkt was door de heruitgave van " het vissen ener dame ", een gezelschapsspelletje dat zoveel angst uitlokte op de vorige fietsenrally. Het was wel jammer dat het bepaalde type van toen ontbrak. Maar kom , ditmaal waren de dames heel wat kalmer.

Met " Il Silenzio " en gedoofd licht eindigde deze ontspanningsavond.

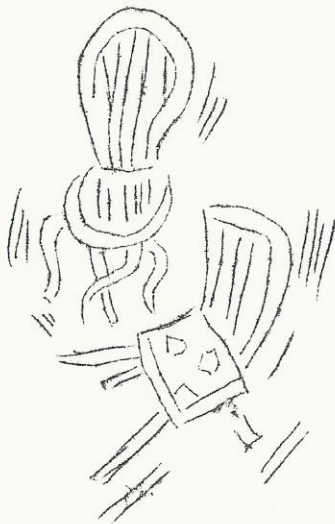
POPPENTHEATER VAN CAMPEN

7 MEI

Op zaterdag 7 mei bracht de jeugdgemeenschap een bezoek aan het wereldberoemde poppentheater VAN CAMPEN te Antwerpen. We woonden er het poppenspel " Smokkel in de Moriaan " bij. Daarna trokken we met heel de groep naar " De Zolder " waar er nog gezellig werd nagepraat, gedronken en gedanst. Rond 1 uur kwamen we, tevreden over de geslaagde avond, terug aan ons lokaal.

14 MEI

De ontspanningsavonden bleven in de mode en op 14 mei startte de volgende uitgave er van . Ditmaal was er een oude bekende uitgenodigd om deze avond te leiden : PAUL CLAESSENS. Zijn naam alleen zegt reeds voldoende om aan een gezellige avond terug te denken.

FAMILIEREIS NAAR CHEVRON28, 29 en 30 MEI

Op zaterdagmiddag om 1 uur stipt vertrokken 16 deelnemers voor de eerste maal op driedaagse pallieterreis. De reis over de autosnelweg naar Luik vervloog zeer snel en weldra bevond onze autobus zich op de kronkelende en slingerende bergweg naar Aywaille. Vanuit dit gekend toeristisch stadje was het nog maar een kwestie van minuten en we bevonden ons te midden donkere dennenwouden en bloeiende bergweiden in het hartje van onze Ardennen. Daar vonden wij op een rustige stille plaats ons huis "BAMBINO" waar wij gedurende 3 dagen ons hartje zouden ophalen aan de gezonde berg-en boslucht en de aangename en gezellige familieatmosfeer. Het zou ons, in het kader van dit jaarboek, te ver leiden een volledig gedetailleerd verslag te willen geven over deze reis. We zouden wel een aangename pocket vol luimige anecdoten kunnen vullen. We geven dan ook maar enkele grepen uit het rijkge vulde repertoire van kostbare herinneringen aan ons verblijf te Chevron :

- eerste avond : gezelligheid rond het open haardvuur met

spel, dans en een reuze-aantal tomaatjes (geheim recept van Pallieter), die zorgden voor een voorbeeldige stemming.

- zondag : uitstap naar de grotten van Remouchamps : een revelatie voor degenen die het nog niet zagen, een prettig weerzien voor degenen die er reeds vroeger kwamen.

- Vergeten wij de prachtige wandelingen die wij in de omgeving van ons huis maakten. Vergeten wij vooral niet onze 5 meisjes die wij verloren waanden en die bij de aankomst van Mr Pastoor van Chevron in diens twee-paardje een gratis reisje door de bossen hadden mogen maken en zo hun verloren thuis terugvonden.

- maandag : in de voormiddag een gezamenlijke uitstap naar Coo. Sommogen vermeidden zich in het mooie natuurschoon, anderen maakten een prachtige zweefvlucht in de kabelliften, nog anderen wierpen zich vol sportief enthousiasme in de go-cars. Denken wij hierbij vooral aan de prachtprestatie van een onzer mannelijke pallieters die er zelfs in slaagde voor hetzelfde geld als de anderen eventjes een half uur langer te rijden en dit niettegenstaande zijn reuze-tempo (hmmmm).

- de laatste namiddag werd er nog wat gewandeld, geluierd en gebruind in de zon. Het uur van vertrek werd telkens weer wat opgeschoven en iedere reden om nog wat langer in Chevron te blijven werd dankbaar aangegrepen.

Om 5 uur kon het vertrek dan toch niet langer uitgesteld worden en over Hoei, Hannut en Leuven ging de reis weer naar de Donk. Er werd geen enkele klacht neergelegd bij de inrichters, alleen maar vragen om deze prachtige reis volgend jaar opnieuw te voorzien in het programma en zo mogelijk aan dezelfde reuze pallieterprijs (400 fr voor drie dagen, reis, verblijf en alle onkosten inbegrepen).

En het staat nu reeds vast : wij gaan terug naar ons huis " Bambino" midden de geurende dennenbossen in het hartje van onze Ardennen. Dit jaar gaat deze prachtreis door op I3, I4 en I5 mei 1967. Noteer ze nu reeds in uw agenda en vergeet er niet bij te zetten dat deze reis valt onder het " open-deur" programma van Pallieter en dat dus ook ouders, broers en zusters, vrienden en kennissen mogen meegaan.

ZOMERBAL2 JULI

Nog nooit zag onze zaal een zulk talrijk publiek, nog nooit was er meer lawaai, meer enthousiasme, meer animo dan op het gednekwaardige zomerbal van 1966 : dat onder de alles-overheersende tonen van het gekende tienerorkest " THE JAGUARS " doorging op 2 juli.

Het was de eerste maal in de geschiedenis van ons Pallieterke dat er ook een tienerbal werd gehouden. Misschien heb-

ben sommige van onze oudere balbezoekers wel eens mistroostig het hoofd geschud en daarbij gemompeld dat het geen dingen zijn voor hen, maar de jeugd zal er dan toch zeker met volle teugen van genoten en gezweet hebben. Want er is gedanst die avond, zonder verpozen van de ene snelle pas in de andere. Er waren een 130-tal aanwezigen op deze avond, die er zeker geen spijt van zullen gehad hebben dat zij deze tienermanifestatie hebben bijgewoond.

Het staat zo goed als vast dat Pallieter in de toekomst nog meer aan de tieners zal denken, gezien het reuze succes van deze avond. Wie er was, kan er over meepraten en komt een volgende maal zeker terug. Wie er niet was kan er niet over meepraten en moet er volgende maal zeker bij zijn.

En vergeet het niet. Pallieter geeft viermaal per jaar een bal (winter-lente-zomer-herfst). Deze bals worden gegeven in het teken van de open-deur actie van de jeugdgemeenschap en iedereen is er zeer hartelijk welkom.

Ouders, komt eens naar één van onze bals en wij zijn er van overtuigd dat U naar alle vier zult komen en dat U uw kinderen regelmatig naar de jeugdgemeenschap zult zenden.

21 AUGUSTUS

54 jeugdige fietsers, met of zonder rennerskwaliteiten of ambities, melden zich spontaan aan de vertrekcontrole om de nodige papieren in ontvangst te nemen. Van bij de aanvang werd er reeds gepronostikeerd, gedebatteerd en gefoeterd op de vele verkeerde wegen, die met de vorige rally werden ingeslagen. Neen, dit jaar zou het met hen niet gebeuren. Nu ging het voor de zege of stilletkens naar huis rijden. In deze beloftevolle en sportieve sfeer ging te twee uur het eerste koppel van start. Als een bliksemschicht schoten ze de verkeerde weg op, maar dat zouden ze pas later ontdekken. Iedereen was de baan opgestuurd en de wedstrijd draaide op volle toeren. In alle ijver werd er gezocht en gevonden, juist of niet juist, maar men streed moedig verder om het Pallieterlokaal terug te kunnen bereiken.

Wie heeft er niet, tot vervelens toe, naar " Leuven " gezocht, alhoewel het in de neus beet ?

Wie is er niet met een sierlijke en triomfantelijke zwaai in de valse controlepost terecht gekomen aan de " Marcel De Backerstraat " ?

Wie heeft er niet geheimzinnig op de loer gelegen om dat konijn aan de kerk van Sint-Mariaburg te vangen ? enz. enz. Ondanks al deze moeilijkheden keerden 52 man terug. Slechts één koppel was spoorloos verdwenen (we wachten nog steeds op hun controlekaart).

Jan, dus alleman was tevreden en hunkerde reeds naar de uitslag, om te horen of hij en/of zij niet een mooie prijs hadden weggekaapt.

Die uitslag (we geven hier de 10 eersten) kwam dan 's avonds op het gezellig samenzijn. Onder leuidruchtig gehuil kwamen naar voren :

1) Clynhens - De Langhe	118 strafpunten
2) Aerts - Schmidt	147
3) Guido en Paul Verberck	156
4) Mireille Verhoeven-	
Agnes Heyen	158
5) Van Bouwel - De Langhe	161
6) Van Bakel - Buytaert M.	180

7) Frans Dorval-Ludo Scheers	204
8) Rita Verberck - Guido Vervoort	
Willy Van Caelenberge-Ann Dodson	207
10) Van Echelpoel-Hermans	218
enz.enz.	

Nog wat napraten, even dansen (liefst een zweet-en-plak-schuif-strompel-sleep-slaap-soort) en tevreden keerden allen huiswaarts toe om te dromen van fietsen en verboden wegen.

HERFSTBAL

24 SEPTEMBER

Een behaaglijke warmte vulde het gezellig versierde "Herfst-Pallieterlokaal " en deed de eerste koude vergeten

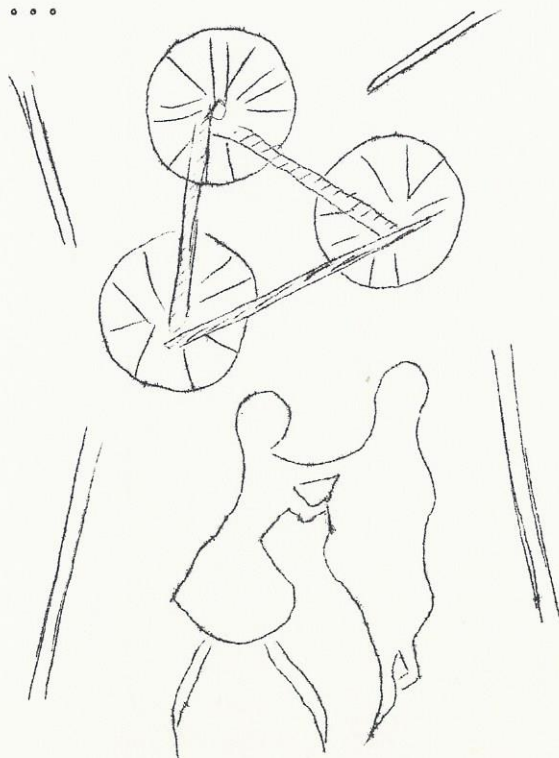
De zachte tonen van de muziek leidden al vlug de danslustige paartjes naar de dansvloer.

Het kon niet anders ...het moest een "top-avond" worden.

Wie herinnert zich nog de grote verrassing van de avond ?

Een spiksplinternieuwe fiets waar vele ogen begerig naar keken. De spanning werd voelbaar ...totdat op een zeker ogenblik een onschuldige hand de gelukkige winnaar bekend maakte.

Er werd gedronken, gedanst en gelachen, en toen de klok 1 uur sloeg, keerden wé voldaan in de koude nachtlucht huiswaarts toe

15 OKTOBER

Jongens toch, was me dat een avond. Een grote vedette, dus een grote zaal. Een grote danspartij, dus een grote dansvloer. Inderdaad, alles was tot in de puntjes geregeld. De zaal was met kleurige doeken behangen, frisse bloemen bonden de strijd aan met de minder esthetische ramen, en de dansvloer lag klaar. Vooreerst lag hij nog verdoken onder een reeks stoelen " en face " de Miel Cools. Rond vijf uur sloten we tevreden de deur en gingen ons een deftiger aanzien geven. We wisten nog niet dat het noodlot deze avond had uitgekozen om bij Pallieterke de boel op stelten te zetten.

7.30 uur : Langzaam loopt het zaaltje vol, we krijgen het al warm van opwinding. Het lijkt of deze keer ons Donkske werkelijk ontwaakte en vast van plan is de zaal helemaal, maar dan ook helemaal te vullen.

8 uur : Het is gelukt. De zaal is vol. Slechts één persoon schittert door afwezigheid : Miel Cools.

8.15 uur : Mevrouw Cools wordt telefonisch aan de tand gevoeld. Resultaat : " Maar mijne heren, mijn echtgenoot is om 5.30 uur vertrokken." Miel Cools, who bist du gebleben ?

8.30 uur : H.Antonius, beste vriend, geef dat de Miel de weg terug vindt.

8.35 uur : Aan de poort van het lokaal staan we met vijf te wachten, nog steeds zijn we in blijde verwachting.

8.40 uur : Mannen, hij is er ! We moesten ons uit alle macht bewingen om hem niet uit de wagen naar het podium te dragen.

Danke H.Antonius.

En zo begint Miel Cools zijn optreden. Daar hij " en retard " is werkt hij het ganse repertorium ineens af. En 't was weer machtig. We kennen zijn luisterliedjes ; nu we hem zien zingen zijn ze nog veel sprekender. Daardoor en door het feit dat we er enkele mochten meezingen was er echt sfeer. Al met al waren onze zenuwen na het bewogen " wachten " bijna gekalmeerd toen het wrede noodlot een tweede maal toesloeg. We hadden Miel Cools in het licht gezet door twee " spots " op hem te richten. Helaas, midden een lied gaven ze het op en

het publiek zat in het licht en de zanger ... zong verder in het zachte schijnsel dat vanuit de zaal op hem scheen. Enkele dappere knapen togen aan het werk. En ja hoor, één licht stuurde dapper zijn stralen naar het podium terug. Als compensatie viel echter de micro uit. Geen nood, Miel' stem is krachtig genoeg om het een poosje zonder te stellen. Nadat ook dit euvel was hersteld verliep dit eerste gedeelte van de avond verder in peis en vree. Naar hartelust konden we onze gemoederen luchten in liederen als de "Soldaat" en " We shall over come " e.d.

Miel Cools kreeg een warm welgemeend applaus dat ten volle verdiend was. Voor de zoveelste maal had hij bewezen er iets van te kunnen.

Vervolg van de avond : wedstrijd in gezelschapsdansen.

Wie beweerde daar dat de jeugd niet actief is ? Wie beweerde daar dat wij niet warm lopen voor een goeie deugddoende gezelschapsdans ? Niemand natuurlijk, ge durft het niet meer bekennen hé omdat ons dansvloerke stampvol was. Lustig werd er gedanst en gestreden. De leider van deze dansen " Paul Claessens " had weer zijn beste beentje voorgezet. Zowel wat betreft de aard van de dansen als de muzikale omlijsting. Bij de aanvang van elke dans traden plechtig en streng de vier juryleden naar voren compleet met juristenbaret. Om het strenge toezicht voor de deelnemers te milderen was er ook een vrouwelijk jurylid bij. Ge ziet dat de " emancipatie " van de vrouw ook bij Pallieter zijn toepassing vindt. De dansen waren spannend plezant en beloofden een prachtige finale. Maar een derde maal werden wij deze avond met een ramp geteisterd. Een vreselijk ongeval deed zich voor. Gij kent hem, een joviale kerel, altijd goed gezind en een ster in gezelschapsdansen. Maar ja, zolang is hij nog niet vertrouwd met het " pinten pakken " en toen hij dan ook manhaftig een pilske ineens (formidabel hé) naar binnen goot boog hij zich van louter aandoening ter aarde neer en bleef liggen. We hebben het slachtoffer in de frisse lucht gedragen en zo overwonnen wij de derde slag om Pallieter op 15 oktober 1966.

Willy Van Caelenberge en Ann Dodson wonnen daarbij nog de wedstrijd. Proficiat en lang leve Pallieter.

Ik heb gezegd.

5 NOVEMBERGeneriek

Regie : Frank Perry

Scenario : Eleanor Perry (naar het boek van Isaac Rubin)

Fotografie : Leonard Hirschfield

Muziek : Mark Lawrence

Decor : Gene Callahan

Produktie : Visior Associates

Verdeler : Elan

Vertolkers : David : Keir Dullen

Lisa : Janet Margolin

Dr Swinford : Howard Da Silva

Prijs voor het eerste werk : Venetië 1962

Prijs voor de beste mannelijke en vrouwelijke vertolking :
San Francisco 1963Inhoud en beoordeling

Twee geestelijk gestoorde jonge mensen, tragisch opgesloten in zichzelf, ontdekken elkaar, doorbreken de muren die ze rondom zich hebben opgetrokken. Die vallen stuk, niet ineens, maar geleidelijk, brekend onder de mokerslagen van echte liefde, zoals die maar al te zelden uit een film tot ons komt. De kineast Frank Perry heeft dit moeilijke thema met een uiterste fijnheid en tederheid omvormt tot een ware ode aan de positieve kracht van de menselijke liefde, in beelden die ons, meer dan alle beschrijvingen, doen meeleven met de personages. Die personages spelen niet, ze "zijn". Er zijn natuurlijke tekortkomingen in deze film. Met niets dan amateurs kan het moeilijk anders. Meesterlijk qua techniek op bepaalde momenten, te filmisch en langdradig op andere. Maar bepaalde momenten als de museumscène en het slotsekwens zullen U bijblijven.

Na deze prachtige film werd er nog hevig nagepraat over deze aangrijpende scène. Tevreden en voldaan keerden de vele Pallieterleden huiswaarts toe, met de verzekering van weer iets waardevols te hebben meegekregen.

26 NOVEMBER

In samenwerking met het Davidsfonds Ekeren organiseerde Pallieter een grootse dia-show, onder het motto " STERVENDE POLDERDORPEN ". De heer Roger Keukelinck, samensteller van dit enig kijkspel, bracht op zeer klare en uitstekende wijze een mooi beeld van onze Polderdorpen naar voren. En mooi was het. Wie heeft er niet met verrukking en zelfs bewondering gekeken naar de prachtige kleuren van :

- de Polder, gedurende de wintermaanden, als een kale en mistige streek.
- de knotwilg, die een vertrouwd beeld vormt in onze streek.
- de Sint-Laurentiuskerk, daterend uit de 15de eeuw.

enz.

Het zou ons te ver leiden verder uit te weiden, maar we kunnen nog wel één woordje toevoegen : enig !

En om te sluiten vallen we nog maar eens in herhaling : de afwezigen hadden ongelijk.

PALLIETER - INSTUIF10 DECEMBER

Op 10 december ging de eerste avond van deze nieuwe reeks door. Gelukkig kwamen de circa 20 aanwezigen met veel gedruis binnen, anders had het stof zeker niet zo hard kunnen stuiven. De verwachtingen van dit eerste instuifgedoe zijn wel wat anders uitgevallen, dan voorgesteld op het maandprogramma.

Het instuiven zelf geleet meer op een binnenstrompelen, daar zorgde de ultra-moderne speelplaats voor met zijn enig in Europa en onovertroffen draineringssysteem.

Bij het dansen (tweede verwachting op het maandbald) had vooral de " stoelendans " een enorm succes.

Een proficiat voor de toegangers, zij bleven in Pallieterstijl.

Iets wat vooral naar voren kwam waren de steelse casinospelen, die heftig werden beoefend.

Zo verliep deze eerste Pallieter-instuifavond : in grootse stijl, het gestuif waardig.

ONTSPANNINGSVOND17 DECEMBER

Wat gaan we doen ? Een kapitale vraag die al de andere vragen in de schaduw wierp. De toeschouwers sijpelden langzaam binnen, maar dan zeer traag. Rond 9 uur spraken we al van 15 man juist geteld. Toen we dan eindelijk het top-sijpelmoment hadden benaderd, nl. juist vijftientig en de avond dan toch van wal zou steken, kregen we een lek aan de buitenzijde. Gelukkig was deze rest een elite van spaarzaamheid en dronk liever ter plaatse 'n goedkoop pintje. Al babbelend, wat dansend en gekscherend kreeg deze avond dan toch nog een speciale sfeer : één grote familie, waarin het al veel gemakkelijker was om te zeggen : " geef z'er allemaal nog enen ".

BEZOEK K.N.S.20 DECEMBER

Met een gezellig troepje in een even gezellig autobusje toeterden we op dinsdag, 20 december naar Antwerpen. Onderweg moesten we nog enkele haastende telaarcomers oppikken, om dan in snorrende vaart naar onze bestemming te hotsen. Nog juist op tijd kwamen we aangepuift om in de K.N.S. het kerstspel " EN WAAR DE STER BLEEF STILLE STAAN " van Felix Timmermans bij te wonen. Dit toneelspel is een verbeelding die als een drieluik drie Kerstmissen omvat. De eerste vangt aan in de staminee van Polien Pap " In 't Zeemeerminneken ".

Tussen de drinkende en tierende boeren zijn drie trouwe kameraden vergaderd : de palingvisser Pitje Vogel (Lode Jansen), de herder Suskewiet (Bert Wauters) en de bedelaar Schrobberbeek (Frans Vercammen), drie wilde vogels langs de wegen.

Met een lege buik, een lei vol schuld en een onverzadigde dorst, is het drietal er ellendig aan toe. Suskewiet krijgt een " blinkend gedacht ". Met Kerstmis zullen ze de drie koningen gaan spelen. Dan volgt het wonder in de foorwagen : de drie koningen zijn verdwaald geraakt, tot ze opeens een kreupel foorwagentje bemerken. En als ze zien dat Jozef en Maria en Jozef - want het is de H.Familie - geen eten hebben en geen vuur, geven ze al hun opgehaalde schatten weg als echte koningen.

Hiermede begint voor ons driemanschap dan een wonder en een groot avontuur dat ook nog de twee volgende Kerstmissen voortduren zal en dat maar een einde neemt wanneer zij alle drie, zoals het in hun liedje luidt " zijn binnengegaan daar waar de ster bleef stille staan " !

Na dit heerlijk kerstspel werd de heerlijkheid voortgezet met enkele lekkere berenbiertjes, een naar nog smakend Rolmopsbroodje en met lang-smalle damessigaretten.

N A W O O R D

Hopelijk hebt U kunnen genieten van dit voorbije Pallieterjaar. Misschien hebt U ook kunnen ontdekken dat er onder al deze vormen van activiteiten een diepere betekenis schuilt : onze jeugd een nieuwe en gezonde atmosfeer brengen, een geest van samenhoorigheid.

Onze jeugdgemeenschap behelst een werking met en door elkaar. Kan er iets mooier zijn, dan mensen die elkaar opbouwen ? Zo zullen we trachten het Pallieterbeeld verder af te werken. Ondanks alle risico's en tegenslagen, durven we toch zeggen : jeugdgemeenschap Pallieter leeft.

Wij danken U voor uw aandachtig lezen en hopen U weldra in ons Pallieter-heem te mogen begroeten.

Het bestuur.